روزنامه فرهنگی-اجتماعی صبح ایران

۷۰۰۹ سال بیست و پنجم ■ سه‌شنبه ۲۸ اسفند ۱۴۰۳ ■ ۱۷ رمضان ۱۴۴۶ ■ قیمت در تهران و البرز ۷۰۰۰ تومان و دیگر استان‌ها ۵۰۰۰ تومان ■ ۲۰ صفحه

همزمانی بهار طبیعت با بهار قرآن و لیالی شریف قدر گرامی باد

جام جم

نوروز مددگرفته از نام علی(ع)

مجتبی امانی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در لبنان در گفت وگو با «جام جم» مطرح کرد

افزایش مقبولیت حزب‌الله در گذر حوادث

»| ۲

در گفت‌وگوی اختصاصی «جام جم» با دکتر محمدجواد ایروانی عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام بررسی شد

ماموریت اصلی اقتصاد در ۱۴۰۴

»|۱۸

خالد قدومی، نماینده جنبش حماس در ایران در گفت‌وگوی اختصاصی با روزنامه «جام جم» مطرح کرد

توافق ابراهیم به کما رفته است

»| ۴

رئیس سازمان اورژانس کشور از برنامه‌های امدادگران در تعطیلات عید می‌گوید

سال را سالم نو کنیم

»|۱۷

گپ‌وگفت نوروزی «جام جم» با رئیس جمعیت هلال احمر ایران

نوروز متفاوت امدادگران

»|۱۶

در آستانه نوروز، دکتر اسماعیل آذر با حضور در روزنامه صمیمانه به سؤالات «جام جم» پاسخ گفت

مشاعره هیچ وقت کهنه نمی‌شود

»|۱۰

مرگ مغزی سازمان ملل زیر تیغ یاغی‌گری

■ دکترمراد عنادی

تحلیلگر ارشد مسائل سیاسی و رسانه

»| ۱

انتخابات، تجلی عملی جایگاه مردم در جمهوری اسلامی

■ هادی طحان نظیف

سخنگوی شورای نگهبان

»| ۳

اندیشه مقاومت قابل حذف نیست

■ محمدکاظم آل‌صادق

سفیر جمهوری اسلامی ایران در عراق

»| ۳

وفاق ملی شرط عبور از چالش‌ها

■ فاطمه مهاجرانی

سخنگوی دولت

»| ۳

تهران- ریاض و فرصت‌های فراوان همکاری

■ علیرضا عنایتی

سفیر جمهوری اسلامی ایران در عربستان

»| ۴

نامه‌ای به ترامپ

■ احمد میراحسان

نویسنده و پژوهشگر

»| ۳

یادداشت

دکتر مراد عنادی / تحلیلگر ارشد مسائل سیاسی و رسانه

مرگ مغزی سازمان ملل زیر تیغ یاغی‌گری

واپسین روزها و ساعات سال ۱۴۰۳ در حالی سپری می‌شود که در این سال، جامعه بین‌المللی شاهد رخدادهای تلخ و نگران‌کننده‌ای بود. سال ۱۴۰۳ که با بخش اعظم سال ۲۰۲۴ میلادی به‌جز ماه‌های پایانی تقارن زمانی دارد، از منظر ادبیات روابط بین‌الملل نمونه‌ای از یک جهان هابزی بود.

سالی که در آن سازمان ملل متحد به عنوان سازمانی برآمده از فردای جنگ جهانی دوم که وظیفه اصلی‌اش براساس منشور ملل متحد حفظ صلح و امنیت بین‌المللی تعریف شده است، درپی یاغی‌گری افسارگسیخته و بدون مرز آمریکا و اسرائیل دچار مرگ مغزی شد.

سازمان ملل متحد در سراسر سال ۱۴۰۳ به‌جز چند مورد موضع‌گیری آنتونیو گوترش، دبیرکل این سازمان و برگزاری چند نشست نمایشی شورای امنیت، عملا نظاره‌گر منفعل جنایاتی بود که در طول حیات ۷۵ ساله این سازمان نادر بود.

در این سال جهان به‌کرات شاهد تجاوز آشکار آمریکا و انگلیس دو عضو دائم شورای امنیت به یمن، اقدامات تروریستی و سازمان‌یافته رژیم اسرائیل از جمله ترور اسماعیل هنیه در تهران و انواع جنایات بدون مرز اسرائیل در منطقه غرب آسیا، به‌ویژه در منطقه کانونی نبرد یعنی غزه بود.

رژیم صهیونیستی با سکانداری نتانیاهو که جنایت شرم‌آور کودک‌کشی را همواره در کارنامه خود یدک می‌کشد، مرتکب جنایت جنگی، نسل‌کشی، جنایت علیه صلح و جنایت علیه بشریت شد. نتانیاهو همزمان با سخنرانی در نشست سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک و در حالی که از سوی دیوان کیفری بین‌المللی به عنوان جنایتکار جنگی معرفی شده بود، دستور ترور سیدحسن نصرالله، دبیرکل حزب‌الله لبنان را با استفاده از جنگنده‌ها و بمب‌های ساخت آمریکا صادر کرد و به این ترتیب تمام دستاوردهای حقوق بین‌الملل را به سخره گرفت و بی‌اعتنایی به سازمان ملل را به اوج رساند.

رژیم یاغی اسرائیل حتی تا جایی پیش رفت که گوترش، دبیرکل سازمان ملل را به خاطر انتقاد وی از جنایات اسرائیل علیه مردم غزه، تهدید به برکناری کرد.

جهان ۱۴۰۳ در حالی از اقدامات غیرانسانی اسرائیل و نقض فاحش حقوق غیرنظامیان در سایر نقاط بحران‌خیز جهان ازجمله نبرد بین روسیه و اوکراین زخمی بود که با پیروزی ترامپ در انتخابات آبان و ادبیات توأم با تهدید، تحریم و یکجانبه‌گرایی وی دچار چالشی عظیم‌تر شده است.

با روی کار آمدن ترامپ، نتانیاهو گستاخ‌تر شده و بارها به حریم دو کشور عضو رسمی سازمان ملل متحد یعنی سوریه و لبنان، تجاوز و حاکمیت این کشورها را نقض کرد.

در همین حال ترامپ در همان نخستین روز ورود رسمی به کاخ سفید از افکار و تمایلات هابزی خود پرده برداشت. زمانی جان کری، وزیرخارجه وقت آمریکا در دوره اوباما در واکنش به تجاوز روسیه به اوکراین و الحاق شبه‌جزیره کریمه گفته بود که روسیه به شیوه قرن نوزدهم رفتار کرده است. با روی کار آمدن ترامپ و چشم طمع بستن وی به کانادا، گرینلند و کانال پاناما، به نظر می‌رسد ترامپ نیز در حال و هوای قرن ۱۹ سیر می‌کند و به روابط بین‌الملل با تفکر قرن نوزدهمی می‌نگرد.

اعلام کانادا به عنوان ایالت پنجاه و یکم آمریکا، تغییر نام خلیج مکزیک به خلیج آمریکا، ادعای حاکمیت بر کانال پاناما، چشم داشتن به گرینلند، دستور حمله به یمن و تهدید ساکنان غزه به ترک سرزمین مادری‌شان در کنار ده‌ها سیاست چالش‌برانگیز ریز و درشت دیگر از نگاه قرن نوزدهمی ترامپ نشأت می‌گیرد که بنیان سال‌ها تلاش جامعه بشری برای نهادینه ساختن مقررات حقوق بین‌الملل را به لرزه درآورده است.

با مروری بر مواضع و اقدامات ترامپ در سطح جهانی و نتانیاهو در خاورمیانه به نظر می‌رسد پایه‌های صلح و امنیت در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی با مخاطرات جدی مواجه شده است، خصوصا این‌که برای مهار این بازیگران آشوب‌ساز عملا سازوکارهای نیرومندی وجود نداشته و در راس این سازوکارها، سازمان ملل متحد در کما به سر می‌برد.

از برآیند تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی در جهان ۱۴۰۳ می‌توان نتیجه گرفت که این سال به لحاظ ثبت اقدامات خلاف موازین بین‌المللی و ضربه به روند نهادینه‌شدن اصول و مقررات بین‌المللی که عمدتا از سوی آمریکا و اسرائیل صورت گرفته، رکورددار است و بیم آن می‌رود با بی‌احترامی به مقررات و هنجارهای بین‌المللی چارچوب‌مندی نظام بین‌الملل بیش از پیش از هم گسیخته شود.

یادداشت

یوسف قوچانی غروی / مدیر مسئول

صلابت ماندگار جبهه مقاومت

یکم: در حالی سال ۱۴۰۳ را در اواسط ماه مبارک رمضان و در آستانه شب‌های قدر و شهادت مولای متقیان «سلام‌الله علیه» وداع می گوییم و به استقبال نوروز و فصل پرطراوت بهار می‌رویم که به‌جرات می‌توان گفت این سال در تقویم اجتماعی ملت‌های منطقه غرب آسیا به طور کلی و حافظه جمعی ایرانیان به طور اخص مطلقا از یاد نخواهد رفت و همواره جایگاه و منزلت مهمی در تاریخ معاصر این مرز و بوم خواهد داشت. اتفاقاتی که سلسله‌وار و به‌طور فشرده در این سال رخ داد، از شهادت رئیس جمهور و همراهانش تا ترور هنیه، شهادت سنوار، سیدحسن نصرالله و هاشم صفی‌الدین و تداوم پرشدت عملیات تاریخی طوفان‌الاقصی و بمباران‌های قساوت‌آمیز ضاحیه بیروت، تاریخ ده‌ساله منطقه غرب آسیا را در یک سال خلاصه کرد.

دوم: این رویدادها، اما استواری و استحکام جبهه حق را علی‌رغم تحمل ضربات طاقت‌فرسا و کم‌سابقه نمایاند. پروردگار متعال در آیه شریفه ۴۶ سوره مبارکه «ابراهیم» از مکر دشمنان که می‌توانند از طریق آن کوه‌ها را جابه‌جا کنند، سخن به میان آورده است؛ اگرچه که خداوند مکر آنها را دفع و آن را به خودشان برمی‌گرداند. به‌عبارت دیگر هرچند ستمگران، صاحب قدرت و قوت باشند اما سرانجام مخذول خداوند متعال خواهند بود.

سوم: در حال حاضر و براساس گفتمان همان آیه شریفه قطعا اراده الهی که مکر دشمنان را به خودشان برمی‌گرداند در فکر و خلاقیت و بازوان مجاهدان مقاومت اسلامی با فرماندهی قرارگاه انقلاب اسلامی متبلور است. هرچند خسارت از دست دادن رئیسی‌ها و سایر مردان اسطوره‌ای مقاومت از قبیل هنیه‌ها و سیدحسن نصرالله و هاشم صفی‌الدین البته زیانبار و غیرقابل تحمل بوده اما دستاوردهای مقاومت در یک سال و اندی کم نبوده است و ترس و وحشت فراوان حاکم بر اردوگاه دشمن و بسیج همه توانمندی‌های‌شان و تهدید مکرر به استفاده از بمباران هسته‌ای و زدن پل مستقیم هوایی با آمریکا برای ارسال تسلیحات و غیره و مهم‌تر از آن ادامه مقاومت و تحمیل شروط آن در غزه و شکست دادن سربازان صهیونیست در جنوب لبنان و ضربات دردناک مقاومت یمن به قلب تل‌آویو، بزرگی و عظمت محور مقاومت را در چشم جهانیان نمایاند و نشان داد اگر حمایت‌های کاخ سفید از تل‌آویو نبود، حماس به تنهایی این رژیم جعلی را از پا درمی‌آورد.

چهارم: اکنون ما هستیم و صلابتی که باید در مقابل درنده‌خویی دشمن نشان دهیم. صلابتی که از عمق ایمان و تمدن و فرهنگ تسلیم‌ناپذیری و استقلال‌خواهی و پایبندی به آرمان‌های حقیقت‌طلبی متجلی در آموزه‌های امام و رهبری نشأت می‌گیرد، تکرار وقایع درخشان صدر اسلام است که به گفته گوستاو لوبون، مستشرق شهیر فرانسوی در آن فراز و نشیب‌های ۲۳ ساله، پیامبر (ص) نه از پیروزی‌های به‌دست آمده مغرور و نه از شکست‌های وارده، مرعوب می‌شد بلکه به آنچه که تکلیف برای خود از طرف خداوند متعال می‌دانست، عمل می‌کرد.

روزنامه «جام جم» به‌عنوان یکی از بازوان رسانه‌ای جبهه فراگیر انقلاب، به فضل الهی بر ادامه جهاد تبیین روشنگری و بیان اهداف حق‌طلبانه و عدالت‌آمیز محور مقاومت پافشاری کرده و به رسالت خطیر رسانه‌ای خود در سال آتی با انگیزه‌ای مضاعف ادامه می‌دهد. بمنه وکرمه

رویداد

دم بهار گرم

نوروز تقویم نیست، تاریخ است! این است‌که هر عید بزنگاهی است برای یادآوری ما از گذشته، همین است که یک بهاریه در میانسالی تفاوت‌های بسیاری دارد با یک بهاریه در جوانی! گذشته‌بازی با نوروز یک آداب تکراری شخصی است، این‌که هر کدام از ما با نگاه به آسمان دیوانه اسفند می‌رویم پای سفره هفت‌سین کودکی‌مان، به اسکناس‌های خوش‌بوی بیرون آمده از قرآن، ذوق پوشیدن لباس نو و حتی هول و هراس «پیک‌شادی»، انتقامی از سرلج با نظام آموزشی سال‌های دور. هراس هر روزه از دیر شدن حل کردن پیکی که جز غم چیزی نداشت اما نامش پیوست به شادمانی بود. همین تنیدگی غم و شادمانی اما از جنس نوروز میانسالی است! دیگرانی هستند که نامی هم برایش انتخاب کرده‌اند؛ به آن می‌گویند «نوستالژی»؛ غمی که از دست رفتن شادمانی‌های گذشته روی جان آدمی می‌نشاند! میلان کوندرا اما تعبیر هولناکی از آن دارد، او نوستالژی را «رنجی برآمده از ناممکنی بازگشت» می‌داند.

تامل در آن هولناک است؛ این‌که نگاه پدر وقتی که دعای تحویل را می‌خواند و چشمانش پرآب می‌شد دیگر سویی ندارد حتما همان «ناممکنی بازگشت» است.

نشانه‌ها هم تغییر کرده‌اند، اگر عید کودکی با انتظار یک تعطیلی ناب ۱۵ روزه همراه بود، اگر معنای نوروز در لباس‌های نو و کری خوانی میزان عیدی با بچه‌های فامیل معنا پیدا می‌کرد، اگر در جوانی خواب تا میانه‌های روز یا خرید کوهی از ویژه‌نامه‌های تکراری مجله‌های نوروزی نشانی از بهار را برایم به همراه داشت، حالا و در آستانه میانسالی نوروز با دعای تحویل برایم تمام می‌شود؛ عید میانسالی همین حالاست، این آسمان دیوانه اسفند است، این هیاهوی مردمان شهر برای رسیدن به بهار است، فرش‌های شسته و پهن شده روی هره دیوار خانه‌هاست، شمعدانی‌های تازه شکفته چیده شده روی پله‌هاست، بساط دیوانه دستفروش‌ها و آکواریومی به نام خیابان است!

هر جا که چشم بیندازی کوهی از تنگ‌های ماهی و سبزه‌هاست و مردمی که تلاش می‌کنند تا ماهی سرحال‌تری را مهمان سفره هفت‌سین‌شان کنند. همین که دعای تحویل را بخوانند، همین که چشمان کم‌سوی پدر پرآب شود، همین که ماهی تنگ تکانی بخورد و سیب چرخی بزند، عید هم برای ما تمام شده است و آن شور و حال اسفند با دعای تحویل جایش را به یک تعطیلات ۱۵ روزه می‌دهد که خیلی با ذهن میانسالم همخوان نیست. به شرط حیات، همین هم شاید بشود یک هراس، یک «رنج برآمده از ناممکنی بازگشت.»